

ת"פ 56428/10/19 - מדינת ישראל נגד אליהו ארנוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56428-10-19 מדינת ישראל נ' ארנוב
תיק חיצוני: 160541/2019

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אליהו ארנוב

החלטה

לפניי בקשת הנאשם להורות על תיקון כתב האישום על דרך מחיקת החלק הכללי, מכוח הוראות סעיף 149 (3) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

רקע ועובדות:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקה של שטר כסף מזויף - עבירה לפי סעיף 462 (2) לחוק העונשין, התשל"ז 1977, עבירה של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, עבירה של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, עבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

כעולה מהחלק הכללי לכתב האישום, בנק ישראל הינו הגורם המוסמך על הנפקת שטר כסף חוקי בישראל. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ובין התאריכים 28.06.18 ועד 02.04.19, הפעיל אור בלולו (להלן: "**אור**") מעבדה לייצור שטרות כסף מזויפים בביתו, שברחוב דוד רזיאל 32, ובהמשך בביתו שברחוב בלינסון 17 רמלה (להלן: "**המעבדה**"), כאשר בין התאריכים 06.03.19 ועד 12.03.19 הופעלה המעבדה בכתובת אנג'ל 7 רמלה.

לצורך ניהול המעבדה החזיק אור בציוד שכלל מחשב, מדפסות, גליוטינות חיתוך, טיונרים, מכונת לימינציה, ראשי דיו, מיכל לכה, סלילים מתכתיים בצבע זהב וסגול, חבילות דפי 4A, וכן החזיקו בקבצים ייעודיים ובהם שבלונות הכוללות 3 העתקים של שטרות מזויפים בערך של 100 ו-200 ₪ בכל קובץ, לשם זיוף שטרות כסף.

לשם הפצת שטרות הכסף המזויפים, יצר אור קשר עם אחרים, ביניהם הנאשם, לשם הפצת שטרות הכסף המזויפים שייצר לציבור.

כעולה מפרט האישום הראשון, בתאריך 14.03.19, קשר הנאשם קשר עם אור לצורך ביצוע עבירה של זיוף שטר כסף בכך שהנאשם התקשר לאור וביקש שטרות כסף מזויפים בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה.

באותן הנסיבות מסר אור לנאשם כי לא יתאפשר לספק לו את היקף השטרות המזויפים המבוקשים, או אז סוכם בין הצדדים כי הנאשם יוכל לקבל עוד היום שטרות כסף מזויפים בסך של 5,000 שקלים בעריך של 100 וזאת בתמורה לסכום שאינו ידוע למאשימה.

בהמשך לאותן הנסיבות סמוך לשעה 11:56 הגיע הנאשם לביתו של אור, בכתובת המפורטת בחלק הכללי, שם קיבל הנאשם מאור את שטרות הכסף המזויפים.

במעשיו זייף הנאשם שטר כסף, הכל כשהוא מחזיק ברשותו שטרות הנחזים כשטרי כסף בודעו שהשטרות זויפו ואין בידו הרשאה או הצדק כדין, וכן קשר קשר עם אור לביצוע פשע.

כעולה מפרט האישום השני, בתאריך 26.02.19, סמוך לשעה 15:03 קשר הנאשם קשר עם אור לצורך ביצוע עבירה של זיוף שטר כסף בכך שסיכמו טלפונית שאור יספק לנאשם 10 שטרות כסף מזויפים בעריך של 100 ו-10 שטרות כסף מזויפים בעריך 200, עבור אחר.

בהמשך לאותן הנסיבות הגיע הנאשם לביתו של אור, בכתובת המפורטת בחלק הכללי, סמוך לשעה 17:46 שם סיפק אור לנאשם את שטרות הכסף המזויפים.

במעשיו, זייף הנאשם שטר כסף, הכל כשהוא מחזיק ברשותו שטרות הנחזים כשטרי כסף בודעו שהשטרות זויפו ואין בידו הרשאה או הצדק כדין, וכן קשר קשר עם אור לביצוע פשע.

כעולה מפרט האישום השלישי, בתאריך 03.04.19 סמוך לשעה 06:00 בביתו בכתובת בן גוריון 26 רמלה, החזיק הנאשם בשידה אשר בחדרו 2 שטרות כסף מזויפים בעריך 100.

במעשיו, זייף הנאשם שטר כסף, הכל כשהוא מחזיק ברשותו שטרות הנחזים כשטרי כסף בודעו שהשטרות זויפו ואין בידו הרשאה או הצדק כדין.

כעולה מפרט האישום הרביעי, בתאריך 03.04.19 סמוך לשעה 06:00 בביתו של הנאשם בכתובת בן גוריון 26 רמלה, החזיק הנאשם בשקית ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.3279 גרם נטו.

באותן הנסיבות, במסגרת חיפוש שבוצע בביתו ולאחר שהשוטר פקד יוני גרינברג ביקש את הנאשם להציג תעודה מזהה, פנה הנאשם לכיוון חדר השינה בבית והסתיר את הסמים בתחתוניו במטרה להכשיל שוטר.

במעשיו, החזיק הנאשם סם שלא לצריכה עצמית וכך הכשיל שוטר בעת מילוי תפקידו.

טענות הצדדים:

ביום 28/10/20, התקיים דיון במעמד הצדדים, במסגרתו עתר ב"כ הנאשם כי יש להורות על תיקון כתב האישום באופן של מחיקת החלק הכללי של כתב האישום, שכן לטענתו, הנאשם לא יכול להודות בעובדות המצוינות בחלק הכללי.

לשיטתו, החלק הכללי אמור להיות מצומצם לכך שיירשם בחלק הכללי כי אור בלולו, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, זייף שטרי כסף.

עוד לטענתו, הדחף לנסח כתבי אישום באופן הזה, נובע מעצלנות של התביעה והטענה שלפיה מדובר בפרשה גדולה איננה ידועה לנאשם.

לטענת המאשימה, אין להורות על תיקון כתב האישום, מדובר בפרשייה רחבת היקף, ראש הפירמידה במסגרת הפרשייה הוא אור בלולו שהחזיק מעבדה לזיוף כספים והפיץ את הכספים המזויפים לכל עבר.

המצוין בחלק הכללי הן עובדות המעידות על כלל הפרשייה וחלקו של אור בלולו בראש הפירמידה. לא ניתן לנתק את אור בלולו ממעשיו של הנאשם שכן הם קשורים אחד בשני. על מנת שבפני בית המשפט תהיה פרוסה המסגרת העובדתית צורף החלק הכללי.

על המאשימה להוכיח את החלק הכללי ולא על הנאשם.

דין והכרעה:

דין הבקשה להידחות.

על טענת הגנה מן הצדק אין צורך להרחיב, בע"א 2910/94 **ארנסט נגד יפת**, פ"ד נ(2) 22 (להלן: "**יפת**") ובע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט (6) 776 (להלן: "**פרשת בורוביץ**") נקבעו המבחנים לבחינת הטענה.

הלכה פסוקה היא כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק יעשה במקרים חריגים ביותר, מקרים בהם התנהגותה של הרשות היא שערורייתית ותחושת הצדק האוניברסאלי נפגעת (עניין בורוביץ לעיל).

הנאשם עותר כאמור להורות על מחיקת החלק הכללי של כתב האישום, שכן לשיטתו לנאשם אין כל מודעות לעובדות אלה ואין באפשרותו להודות, ככל שיחפוץ בכך, בחלק הכללי של עובדות כתב האישום.

לשיטת המאשימה, כתב אישום זה הינו חלק מפרשייה רחבת היקף, החלק הכללי מופיע בכתב האישום על מנת שבפני בית המשפט תהא פרוסה המסגרת העובדתית המלאה.

בתחילת בקשתו, עתר הנאשם כי המאשימה תיצוק תוכן של ממש בטענותיה המשפטיות, העומדות בבסיס החלק הכללי, על מנת שהנאשם יוכל להתגונן מפני המיוחס לו, או לחילופין, להורות על מחיקת הטענות מכתב האישום.

כלל הוא כי פרשת העובדות שבכתב האישום מתארת את סיפור המעשה של הפרשה נשוא האישום, תכלית תיאור העובדות הינה כפולה. ראשונה - ליתן לבית המשפט תמונה של הפרשה, תוך שימת דגש על חלקו של הנאשם. שניה - ליתן לנאשם תמונה של העובדות שהתביעה מתעתדת להוכיח ושמוכותן תבקש להרשיעו (י. קדמי "**על סדר הדין בפלילים**" חלק שני, כרך א', מהדורה מעודכנת, תשס"ט - 2009, עמ' 915).

התובע נדרש, אפוא, לתאר בכתב האישום את העובדות המהוות את העבירה, ולא פעם נדרשת המאשימה להוסיף את הרקע העובדתי, המאפשר להבין את הקשר הדברים שבו נעשו המעשים המתוארים בפרטי האישום המיוחסים לנאשם.

דהיינו, מטבע הדברים, כאשר עסקינן בפרשייה רחבת היקף, יכול שהרקע העובדתי יהיה רחב יותר וייתכס לעובדות וראיות שאינן מיוחסות לנאשם ובהמשך, כפי שנעשה בעניינו, תינתן התייחסות ספציפית למיוחס לנאשם.

הדברים מקבלים משנה תוקף לאחר תיקון 113 לחוק העונשין וראה סעיף 40'ד) לחוק העונשין.

יועבמאמר מוסגר ובשולי הדברים, כי במעמד הדיון עתר ב"כ הנאשם כי תינתן לו שהות בת 7 ימים לצרף פסיקה התומכת בטיעוניו, אך זו לא צורפה ומשכך מצאתי ליתן החלטתי זו.

סוף דבר - הבקשה נדחית.

בדיון הקבוע ליום 20.1.21 בשעה 09:00 ינתן מענה מפורט לכתב האישום.

המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.